

АНГЕЛИНА ЦЕНКОВА АНГЕЛОВА

Родена на 1 март 1925 г. в с. Бели Мел, Михайловградски окръг. Първоначално и основно образование получава в с. Дългоделци, Михайловградско, а средно — във Фердинанска и Берковска смесена гимназия. През 1950 г. завършва в Софийския университет география. През 1951 г. е учителка по география в 18-то средно училище — София. От 1951 до 1961 г. е учителка по география

Ангелина Ценкова Ангелова

фия и история в гимназията на родното ѝ село Бели Мел. От 1961 до 1966 г. е методист в Окръжния пионерски дом — Михайловград. От 1966 до 1971 г. е зам. директор по сградостроителство в Михайловград. От 1971 до 1978 г. е учител-методист по география в Михайловград. От 1978 до 1980 г. е само учителка по география в същата гимназия.

За активна и добросъвестна работа е получавала похвална грамота от Окръжния нар. съвет — Михайловград — 24. V. 1961 г. за изпълнение на Закона „За по-тясна връзка на училището с живота и по-нататъшното развитие на образованието в НР България“.

През 1975 г. е делегат на Международния конгрес на географите в Москва. През 1981 г. е делегат на Четвъртия национален конгрес на географите в България.

През 1959 г. участва в първия поход от връх Ком до нос Емине, за което е награден с почетна грамота на ЦС на БТС.

Отличник е на БТС, носител на значка. Член е на пленума на Централния съвет на БТС и е била делегат на всички конгреси на БТС.

През 1975 г. е удостоена с медал „Алеко Константинов“ от бюрото на ЦС на БТС, а в 1977 г. със званието „заслужил деятел на БТС“.

Др. Ангелова беше жена с изключителна работоспособност и енергия. Тя се заемаше с големи трудни задачи и беше доволна от себе си тогава, когато ги довеждаше до успешен край. Пред нейната дейност не съществуваха трудности.

Честна и пряма в отношенията си към хората, тя печелеше сърцата им и те търсеха нейното приятелство, нейните съвети за доброто и красивото в живота.

Откъде идваше това нейно обаяние? Може би съприкосновението ѝ с природата, която тя познаваше и обичаше. Няма връх или падинка, полянка или горичка в нашия балкан, където да не е стъпвал нейният крак. Няма красив кът, който да не е привличал нейния поглед и да не е предизвикал нейното възхищение. Затова беше желан водач на млади и стари из планинските пътеки.

Другарската Ангелова познаваше много добре географските и историческите обекти в нашата древна и съвременна родина. Часовете ѝ по география бяха желани от нейните възпитаници, защото това бяха истински часове по родолюбие.

Тя остава един пример за нас, нейните колеги, със своя неспокоен и търсещ дух.

На 21 ноември 1984 г. престана да тупти едно голямо и силно сърце.

Българско географско дружество
филиал — Михайловград.